

Nr. van het arrest

Nr. 752 Corr. Folio

Nr. 2006 CV 249 van het parket

Nr. 2008 BC 1089 van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In aanwezigheid van het Openbaar Ministerie de zaak van :

2181

1) DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, bevoegd voor het grondgebied van het Vlaams Gewest, met maatschappelijke zetel te 1120 Brussel, Koning Albert II-laan 20 bus 7,

2182

2) DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, bevoegd voor het grondgebied van de provincie , met maatschappelijke zetel te 2018 Antwerpen, Copernicuslaan 1 bus 9,

elers tot herstel,
vertegenwoordigd door meester , advocaat te

tegen:

2183

wonende te

geboren te

op

verweerder,
vertegenwoordigd door meester loco meester
beiden advocaat aan de balie van

Beklaagd van:

I. te ononderbroken tussen 1 november 1988 en 25 maart 1997

A. In overtreding met art. 64 lid. 1 van de wet van 29.3.1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans bestraft door art. 66 lid 1 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996; zoals bekrachtigd door het decreet van 4.3.1997, door het uitvoeren of het instandhouden van werken of hoe dan ook, op een onroerend goed:

- zijnde een perceel grond met woning,
- gelegen te

- groot:
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

een inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van titel II van bovenvermelde wet of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van bovenvermelde wet, namelijk door:
een bestaand weekendverblijf uitgebreid en verbouwd te hebben
een autobergplaats opgericht te hebben en deze inbreuken in stand gehouden te hebben;

B. In overtreding met art. 44 §1,7°, 64,4° lid, 78 en 81 van de wet van 29.3.1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, zoals ingevoegd door het decreet van de Vlaamse Raad van 28.6.1984, thans bestraft door artikel 66 lid 4 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, zoals bekrachtigd door het decreet van 4 maart 1997, en in overtreding met het besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 17.7.1984, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, het gebruik van een vergund gebouw:

- zijnde een perceel grond met woning,
- gelegen te

- groot:
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

te hebben gewijzigd of die wijziging in stand te hebben gehouden, namelijk door een weekendverblijf te gebruiken voor permanente bewoning;

II. te ononderbroken tussen 25 maart 1997 en 27 maart 1998

A. In overtreding met art. 66 lid. 1 en 5 en artikel 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, zoals bekrachtigd door het decreet van 4.3.1997, door het uitvoeren of het instandhouden van werken of hoe dan ook, op een onroerend goed

- zijnde een perceel grond met woning,
- gelegen te

- groot:
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

een inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van titel II van bovenvermeld decreet of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van bovenvermeld decreet, namelijk door de inbreuken onder betichting I. verder in stand gehouden te hebben;

B. In overtreding met art. 66 lid. 4 en 5 en artikel 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, zoals bekrachtigd door het decreet van 4.3.1997, en in overtreding met het besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 17 juli 1984, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, het gebruik van een vergund gebouw,

- zijnde een perceel grond met woning,
- gelegen te

- groot:
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

te hebben gewijzigd of die wijziging in stand te hebben gehouden, namelijk door een weekendverblijf te gebruiken voor permanente bewoning;

Gezien de overschrijving van de dagvaarding te
d.d. 18.9.1998 boek

het onroerend goed toebehorend aan

krachtens een akte van legaatoplevering ontvangen
op 27.4.93 door , notaris te

uit hoofde van de nalatenschap van
overleden te op

Gezien het vonnis van de correctionele rechtbank van Mechelen van 17 maart
1999.

Gezien het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 16 november 2005.

Gezien het arrest van het Hof van Cassatie van 28 maart 2006 waarbij hoger
vermeld arrest van het hof van beroep te Antwerpen werd vernietigd in zoverre het
uitspraak doet over de herstellvordering.

Gehoord het verslag van voorzitter

Gehoord de eisders tot herstel in hun middelen, zoals ter zitting ontwikkeld door
meester

Gehoord de verwezene in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting
ontwikkeld door meester

Gezien de conclusies van partijen.

De vraag die zich inzake vooreerst stelt is de salsine van dit hof als
verwijzingsrechter.

Het staat vast dat het arrest van het hof van beroep van Antwerpen d.d. 16
november 2005 verbroken werd door het Hof van Cassatie, in zoverre het beslist
over de herstellvordering, en dit op grond van de volgende overweging:

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding door artikel 146, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999 heeft alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg. Deze wijziging brengt evenwel niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in die periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstellvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstellvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, daardoor zijn bevoegdheid verliest.

Het enig middel dat naar aanleiding van het cassatieberoep inzake door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur opgeworpen werd, betrof enkel de herstellvordering in zoverre geënt op het instandhoudingsmisdrijf

Wanneer het Hof van Cassatie een bestreden beslissing vernietigt, doet het noodzakelijkerwijs en ongeacht de gebruikte bewoordingen uitspraak binnen de grenzen van de voorziening, zodat de vernietiging enkel geschiedt binnen de grenzen van het middel op grond waarvan ze is uitgesproken.

Bij arrest d.d. 28 maart 2006 deed het Hof van Cassatie uitspraak binnen de grenzen van het cassatiemiddel dat betrekking had op de herstellvordering, alleen geënt op de feiten van de instandhouding.

De uitgesproken vernietiging kan zich bijgevolg niet uitstrekken tot de toen niet bestreden beslissing van het hof van beroep te Antwerpen " dat in zoverre geënt op de hoe dan ook verjaarde inbreuken van oprichting en bestemmingswijziging dient vastgesteld dat de oorspronkelijke herstellvordering d.d. 9 maart 1998, hoewel tijdig ingesteld, zonder voorwerp is geworden in zoverre betrekking hebben op de bestemmingswijziging en ongegrond is in zoverre betrekking hebbend op het oprichtingsmisdrijf".

In voormelde context waarbij de stedenbouwkundige inspecteur geen middel aanvoerde tegen de afzonderlijke beslissing tot afwijzing van het gevorderde herstel, in zoverre gestoeld op de feiten van oprichting, moet het daaropvolgend dispositief *"Vernietigt het bestreden arrest in zoverre het beslist over de herstellvordering"* in die zin worden uitgelegd als alleen betrekking hebbend op de beslissing over de herstellvordering in zoverre deze vordering steunt op de telastlegging van instandhouding (zie Cass. 24 mei 2011, P.102015N/4, www.cass.be).

Aldus is de beslissing van het hof van beroep te Antwerpen " Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden in zoverre betrekking hebbend op de bestemmingswijziging en ongegrond is in zoverre betrekking hebbend op het oprichtingsmisdrijf" definitief geworden.

De herstellvordering, in zoverre geënt op het oprichtingsmisdrijf en de bestemmingswijziging (eveneens inhoudend een oprichtingsmisdrijf), behoort derhalve niet meer tot de saisine van dit hof als verwijzingsrechter.

Het staat vast dat dit hof bevoegd is om uitspraak te doen nopens de herstellvordering, in zoverre geënt op het instandhoudingsmisdrijf, nu deze tijdig aanhangig werd gemaakt voor het vonnisgerecht, op een ogenblik dat deze nog gedragen werd door een ontvankelijke strafvordering.

Meer bepaald werd deze door dagvaardingsexploot d.d. 15 september 1998, overgeschreven op het hypotheekkantoor op 18 september 1998, aanhangig gemaakt voor de correctionele rechtbank te Mechelen op 21 oktober 1998.

Aldus werd de herstellvordering ingeleid op een ogenblik dat het instandhoudingsmisdrijf nog strafbaar was, zodat deze tijdig ingesteld werd en nog gedragen werd door een ontvankelijke strafvordering.

Met betrekking tot het aan de beklaagde te laste gelegde instandhoudingsmisdrijf, begrepen in tenlasteleggingen sub I.A, I. B, II.A en II.B, is het zo dat artikel 6.1.1. derde lid VCRO (Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening) (voorheen art. 146 derde lid Stedenbouwdecreet 1999, zoals gewijzigd bij artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft) bepaalt:

"De strafsanctie voor het in stand houden van inbreuken, vermeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijke kwetsbare gebieden. Voor de strafbare instandhouding is uitsluitend vereist dat de wederrechtelijke handelingen op het ogenblik van de instandhouding gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied".

Artikel 6.1.2 VCRO bepaalt: *"Artikel 6.1.1, derde lid, toegevoegd bij decreet van 4 juni 2003 en gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. 14/2005 van 19 januari 2005 van het Grondwettelijk Hof, wordt geïnterpreteerd als volgt: Deze bepaling heft de strafbaarstelling van de vermelde instandhoudingsmisdrijven op".*

Dit brengt mee dat met ingang van 22 augustus 2003, datum waarop artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003) in werking is getreden, het in stand houden van inbreuken, vermeld in artikel 6.1.1. eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° VCRO geen misdrijf is voor zover deze handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijke kwetsbare gebieden.

Nu inzake het onroerend goed gelegen is in gebied voor verblijfsrecreatie, zijnde ruimtelijk niet kwetsbaar gebied, is geen sprake meer van een misdrijf en is de strafbaarstelling ervan opgeheven.

Daarenboven bepaalt art. 6.1.1. vierde lid VCRO: "een herstellvordering die door de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen is ingesteld op grond van de instandhouding van handelingen, kan vanaf 1 september 2009 niet langer worden ingewilligd indien deze instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is gesteld".

Aldus wordt de herstellvordering, in zoverre geënt op het instandhoudingsmisdrijf, ongegrond verklaard.

De kosten worden ten laste van de Staat gelaten.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gelet op de in het bestreden vonnis door de eerste rechter aangehaalde wetsartikelen, alsook de wetsbepalingen en artikelen :

- 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;

Na cassatiearrest d.d. 28 maart 2006 :

Verklaart het hof zich onbevoegd in zoverre de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur geënt is op het oprichtingsmisdrijf;

Verklaart de herstellvordering, in zoverre geënt op het instandhoudingsmisdrijf, niet gegrond;

Laat de kosten ten laste van de Staat.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **11 juni 2012**, waar aanwezig waren :

- mevrouw
- de heer
- de heer
- de heer
- de heer

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
plaatsvervangend raadsheer,
advocaat-generaal,
griffier.

